

Усмон АЗИМ

ЮРАККА ЙЎЛ ҚУРДИМ

Кимлар нима экди бу далаларга —
Оллоху кисматнинг изміда эркін?..
Юшоқ ер топмадим мен нолаларга —
Тошга юрак экдим.

Тошнинг бежонлиги қанчалар тифиз,
Тошнинг берухлиги қанчалар зидир.
У жуда совукдир, жуда зич кучдир,
Хәйт равшига чўймайдиган тиз,
Қаноат забт этган залворли бучдир.

Ёмигу корларга — жим-жит чўмилиб,
Исигу союқка — ювоб жисмини,
Бир кисми тупроқка оғир кўмилиб,
Ердан базур узб очик кисмини —
Яшайди минг йиллар карахт ўқиниб,
Юраксиз холидан топмай исими.

Мен ҳам дунё узра тентираф юрдим,
Руҳимнинг кафтида титради юрак:
Тонгда ҳам, шомда ҳам қичкириб

турдим:
— Кимга юрак керак?!. Ҳ, кимга керак!..
Далао даштларга ўйланини буддим —
Улар ухлайверди қорини силаб.

Экилмаган ниҳол — ҳамиша аза!..
Не қылсан ўзимнинг измимда эрким
Таваккал фуссадан ясаб хуласа,
Гулдай юрагимни мен тошга экдим.

Бу тош тоф бўлади, Ҳудо хоҳласа...

Воҳ!.. Менинг юрагим тоф каби ўси!..
Бу ёғон дунёнинг юзини тўсди.
Бу тогда ўтиридим бир ўзим якка,
Тумандай ўғлонгий фақат юракка.
Поймайди туманлар булутдай тўзи,

Чексиз адирларни тутиб этақда.
Бу тогда — тўйгунча чексизлик ютдим,
Кўл чўздим — Вақти бир куш каби
тутдим —
У куш олиб учди мени саросар!..
Энг тиник шамолга қални тиннитдим,
Софигичдан тунларни айлаб мунаввар,
Яна бир тоф ўссин — мунгайбай кутдим.

Усиб-унса эди яна битта тоғ!..
Суҳбат бўлар эди у дам беадор —
Сукунатдан ясаб энг оғир камон,
Юракни чалардик тинмай, беармон,
Сўнг фалак садосин тинглашар эдик,
Тангрини хис килиб — йиглашар эдик —
Битта ҳам тошимиз колмас эди соғ,
Сиркраб — сойларга тўкилиб у чок,
Иккى тоф — шу тарзда — мунглашар
эдик.

Аммо... булат кезар ёғлиз бошимда,
Кору соғувини урар тўшимга,
Булутдан нарида чекисизлик — кўм-кўк,
Пастда эса тошлар музлаган — бечу:
Дардим айтолмайман пастнинг тошига...

Худовондан бошқа бир паноҳим йўк.

Яхшиям ботинтир менинг киёфам,
Шунча ботиндири, йўқликларга тенг.
Канчалар эшикни очма дунёда,
Бирор бир асрорда қашф бўлмадим мен.

Аммо согинч бордир, согинч... Азизам,
Синдириб кўрилиб — колмади тошлар,
Юракни ситилиб, силқиди ёшлар —
Факат кўришмокниң савдоси мубҳам.
Хувилаган дунён — мендан хотира.

Фаслларга ўзигиб ўтмоқда йиллар —
Улар гам ортилган сўнгизи қофила,
Кумининг заррасидир пойда диллар.
Бегонам, оғриқлар билмагайдир чек,
Севига барча гам қиласи озлик.

Мана, мен ўйондим, одатгадигидек
Хўлдир бошимиз изолган парестик,
Ўзимдан каттадир юракда ярам —
Соғигичдан улканроғиғи тубиғи,
Кимасиз дунёмда турибман аранг,

Ҳамма қовурганинг кўксимда тутиб.
***

Матнолар йўколди сўзларимизда,
Факат титрогоғида дардимиз айн.
Кийнондири тикилиб — кўзларимизга:
Шунча ҳам бўлурни гусса белопён?!

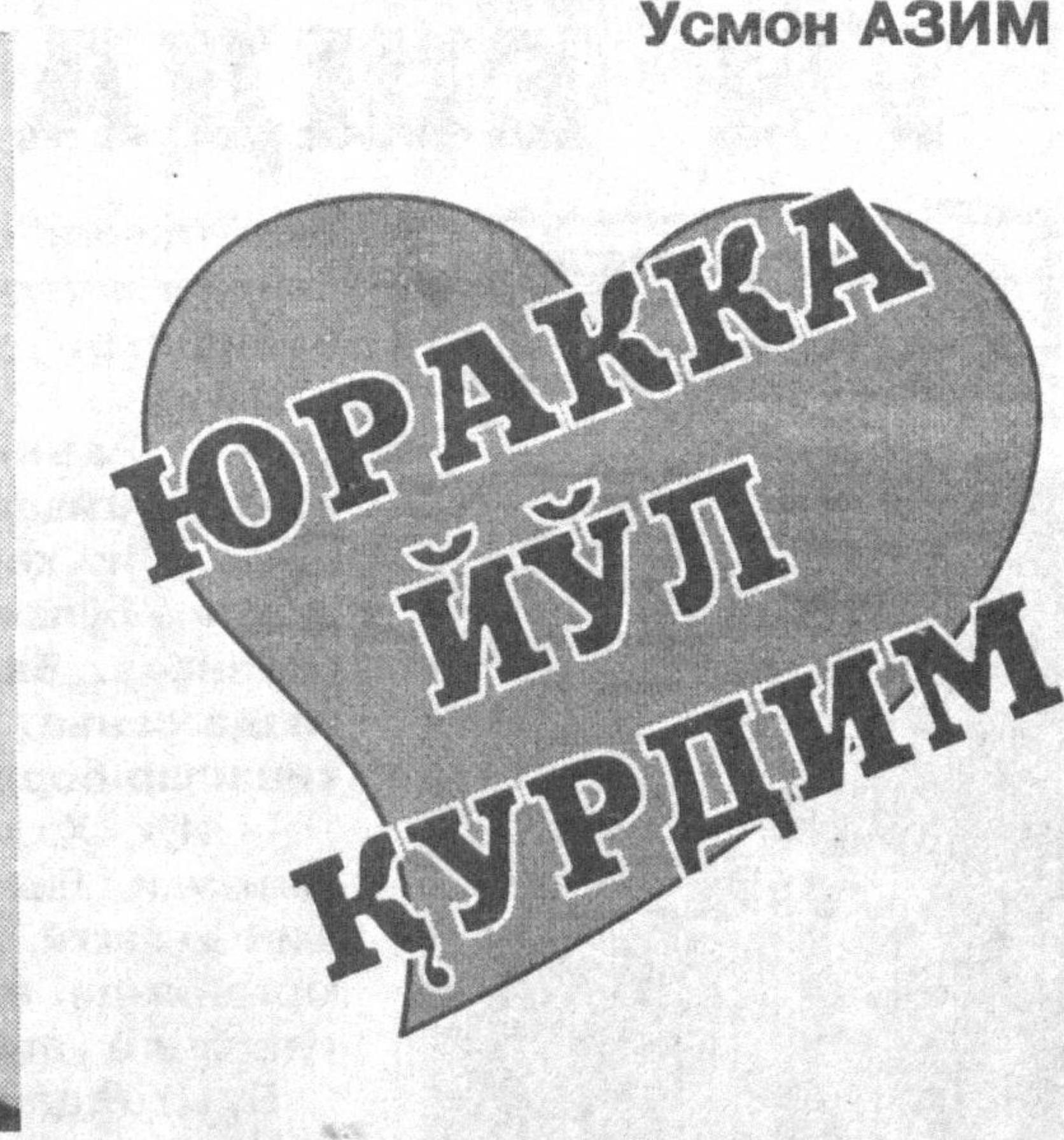
Бизларга бегони тутар ўзини —

Кисмат боядикни бир бор ножӯ?..

Лабдан куэзи баргдай тушди узилиб,
«Мен сени севаман...» деган фоҳиша.

Чарсиллар мияму бошимда садо —

«Алпомиш» достони 1000
ийлиги жаҳон миёседа кенг
нишонланганни халимиз ико-
нидай даҳсига берилган яна
бир юксак баҳодир. Зеро,
булоқ миллат тушуниш уша
халкинг улкан маданияти, у
етиштирган жаҳонни сўймо-
лар, у аратган тафаккур дур-
данапари билан белигланади.
«Алпомиш» достони аж-
додларимизнинг турмуш тар-
зи, қархамонона ҳёт, ур-

одат ва аньаналари, воқеалини
идроқ этиш иқтидори ва эпик
анъаналарининг қаймогини
ўзида мухассамлаштирган
булоқ эпосдир. «Алпомиш»
достонининг яратилиш тарихи,
бадий ривожи, вариант ва
сусиятиларининг ўзига хос ху-
сусиятилари, поэтикаси ва ба-
дий тили каби масалаларни
таддик этиш ўзбек ҳалқ қархамо-
нлик эпосининг шаклланши
хамда тараққиёт конунгиятлари

НАВОИЙНИ БИЛМОҚ ҲУЧН...

Навоийни билмоқ учун,
Навоиха зот бўлмоқ қерак.
«Калом» илмин, «Ҳадис» илмин,
Юракка жо қилмоқ қерак.

Навоийни билмоқ учун,
Нигоҳи пок қилмоқ қерак.
Комилликни дунё англаб,
Ҳаққа етган бўлмоқ қерак.

Навоийни билмоқ учун,
Тилни шаффоғ тутмоқ қерак.
Эл дардини дардинг билиб,
Мехрини тож этмоқ қерак.

Навоийни билмоқ учун,
Халқ ичига кетмоқ қерак.
Фарқлар ҳақиқириларга,
Иймон нурин тутмоқ қерак.

Навоийни билмоқ учун,
Разолатни юлмоқ қерак.
Адолатни кўш англаб,
Навоийдан бўлмоқ қерак!...

ЮЗ ИЙЛДА БИР КЕЛГАИ...

Абдулла ОРИФГА
Ўқийман шеърларин тақрор ва тақрор,
Уққач, юрагимда гул очар баҳор,
Дўстларим, чин сўзин айтанин ошкор:

Халқим тили экан Абдулла Ориф.
Кўзингда не дард бор — у аён кўргай,
Кўнглингда не гард бор — у аён кўргай,
Не тилак, не аҳд бор — у аён кўргай,
Халқим дили экан Абдулла Ориф.

У — Иймон фарзанди, ростин сўзлайди,
Ноҳакликин кўрса, ёниб-бўйлайди,
Ёвузлик бош туртса, бир-бир тузлайди,
Ҳақнинг кули экан Абдулла Ориф.

Юртимнинг бахтига у омон бўлсин,
Жавлони, жадига у омон бўлсин,
То абад жонахон, жонга жо бўлсин,
Юз ийлда бир келгай Абдулла Ориф...

МУФОН ИЛА ҲУШ

Бу ҳаёт қулоги инсон ила хуш,
Гул узмал ила, бўстон ила хуш.

Муборак лаҳзалар, ғанимат дамлар,
Ҳожатманд, дардманга эхсон ила хуш.

Еру кўк музайян, борлиқ музайян,
Ки олам ҳуршиди тобон ила хуш.

Кўнгилнинг эшигин очик кўйингиз,
Магар вайронадур, меҳмон ила хуш.

Ахмадий, сўзинг хуш, созинг хуш, юртга —
Сидку садоқатинг түғён ила хуш...

Тошгулат АХМАД

«МЕҲР НУРИН ДИЛГА ЎРАЙМАН...»

Такаллуф этибон айланг такаллум,
Ҳар уй остонаси мезон ила хуш.Муҳаббат куйиди диллар чок эса,
Бўйлайдир ёр ила — жонон ила хуш.Хушзабон, хушкамал дўстларни ҷорланг,
Сұхбату машшаварат комрон ила хуш.Ахмадий, сўзинг хуш, созинг хуш, юртга —
Сидку садоқатинг түғён ила хуш...

ҚУЧАЛАР

Мен шаҳримнинг тор кўчаларин,
Ҳавас билан кезаман ҳар кез.

Хоҳ кундузи, ҳоҳ кечалари,

Ҳаёлни бузаман тез-тез...

Бир эшиқдан чиқади таниши,

Ўйнимизга марҳабо, дейди.

Бир эшиқдан чиқкан нотаниш,

Тўйимизга марҳабо, дейди.

Шунда таъзим бажо қелитириб,

Куллук дейман, тасанно дейман.

Улар билан гоҳ ўтириб,

Меҳр нурин дилга ўрайман.

Тушган бўлса гар ноҳушликнинг

ўлқонига бирорта эшик.
Шу он кириб кекса ёшининг,
Дардларига бўламан шерик...
Бу кўчалар ҳушёр кўчалар,
Кузатади ҳар бир қадамни.
Бу кўчалар бедор кўчалар,
Сигдиради жумла оламини.
Яхши келса, нон-туз кўтариб,
Бу кўчалар шодон кутади.
Ёмон келса, нигоҳин буриб,
Орқасига қайтиб кетади.
Тор демангиз бу кўчаларни,
Абгор деманг бу кўчаларни.
Бу кўчалар — дарё кўчалар...

БУХОРИЙМАН

«Бухорий-й!» деб қақирса бирор,
Юрагимда тошиб ифтихор,
«Лаббай!» деб қайрилиб дарров,
Хол сўрайман тақрор ва тақрор.
Хоҳ таниш у, хоҳи нотаниш,
Аста-аста киришаман дуст.
Англабди-куйданилигимни,
Ўзим тортсам, бўлмас нодуруст.
Биламанки, «Бухорий» деган,
Унвон менга бомбодан мерос.
Шундан доим сарбаланддирман,
Шундан қалъда гурур, ётирос.
Биламанки, этик иклимда
Бухорийлар номи янграйди.
Хонандалар дили, тилида
Бухорча сўз, кўй жаранглайди.
Айтинг, айтинг, «Шашмаком»ни ким
Куйданигай булбул овозда.

Не-не ҳоғиз, машишларни хам
Дерлар бизда «Бухорийзода».

Бухорийман, шукур, мин шукур,

Дўстларга етган кўлим бор.

Менга ҳамроҳ шеър ила шуур,

Ўз таронам, кутлуг ўйлум бор.

Энди ўйил бола гап айтай,

Ўқинг дўстлар, жон оғайнилар:

Жаннат эшигин коровули ҳам

Олам билган биз — Бухорийлар...

ОҚ ОЛМАЛАР

Оқ олмалар сувда оқиб келади,
Бири ботиб, бири қалқиб келади,
Бир-бирини кувиб-кувиб келади,
Эй, ёри жон, биттасини олсанг-чи.

Сой бўйида ўлтиришинг билардим,
Сувга қараб дил тўкишинг билардим,
Олмаларга кўз тутишинг билардим,
Эй, ёри жон, биттасини олсанг-чи.

Олмаларни мен оқиздим, ёри жон,
Каттасига номинг ёздим, ёри жон,
Номингдан сўнг номинг ёздим, ёри жон,
Эй, ёри жон, каттасини олсанг-чи.

Оқ олма оқ олма оқ олма,
Ёри жонга бориб етсанг, ёк, олма.
Қўлларига олса, қабларига олма,
Эй, ёри жон, оқ олмани олсанг-чи...

«Фақр — фаноғилло — қат-
ранинг дарёга қўшилиб кети-
ши ва сайру сулукнинг охирги
боқсичи бўйлаб, у факат қомил
инсонларигина хос мартаба-
дир», дейди. Унингча, комил
инсон — барча мавжудотлар-
нинг акмали ва олар яратили-
шининг сабаби. Инсон юқ-
сан мартабага ёриширган ва
оид ижодининг сабаби факри-
дир. Факри юқсан мартабага ёришири-
дан бўйлаб омил ошила.

Баҳоуддин Накшбанд ҳаёт,
иширатида сувулини баянига
багишланган Салоҳ bin Муб

Кўлимига амир замонларидан кўлган бир кўлёсами тушиб кўлди. Номаъум музалифинг хотиравлари саёҳатномадек бир нарса бўлинг чиқди. Кизиқиб кетиб, тезгина ўқиб чиқдим. Кўлёзманинг йўлбонлар ҳакидаги бўлими, айниқса, ўқиши эди.

Ўша патлар подшоҳларимиз раиятга, айниқса, тужор алғига қулай бўлсин, деб йўл нозорати хизматини ҳам ташкил қилган эканлар. Уларни маҳаллий халк «Йўлбон» деб атаркан. Кўлёзмада бу одамларнинг вазифалари бундай ифодаланади: «Йўлбонлар каронсаюйлар, сардоба, серсув кудуклар олдида манзил курадиганлар. Йўлбонлар кесишган, айримлан чорраҳаларда белларига катта қайши боғлаб, узларига мос киймални кийиб, бошқалардан ахралиб турар дилар. Аксарият, кўлларида курол ҳам бўларди...»

Кейин музалиф йўлбонларнинг вазифалари хакида бундай хикоя қилид: «Уларга одамларга йўл кўрсатиш, сўрган кишинларни бозорчиларни, каронларни кўрилаши, лозим бўлса, уларнинг олдига тушиб, манзилдан манзила ошириш каби хизматлар юкланганди эди.

Музалиф бу иш дастлаб жуда яхши жорий қилингани, ҳалқ ундан кўпдан-кўп рози бўлиб, подшоҳларни дуо қилиб юрганинг хакида ҳам ёзади. «Лекин, — деб давом қилиди у, — кейинчалик йўлбонлар ўзгариб кетиши. Улар бу ишни фойда кўриш манзби деб биладиган бўлдилар.

Таниш-билишлик билан, орага одам қўйиб, ана шу касбни эгаллаша пайди бўладиганлар кўпайтидан-кўпайди. Улар йўлдан ўтавтганларни худа-бехуда тўхтатиб: «Ушбу мол ўзингизнига ўхшамайди. Бизга шундай

ти бир ходисанинг устидан чиқиб қолдим. Шуоқина чол коп-кора эшаги устига иккича бойлам шоҳ-шабба юклаб олган эди. Уни тўхтатган йўлбон шу бечорадан ҳам ҳар хил баҳона билан бир нарса ундириш пайядан бўларди. «Нима учун шу шоҳларни калта кешиб келмадингиз? Бозорга киргач, эшак бир буриса, ўтирганларнинг юз-кузини тириаб юбормайдими? Бундан айёнлардан биронтаси жабралана нима бўллади? Эки савдо расаталаридаги молларни титиб юбормоқ-чишмади?»

Бечора чол Худонинг зорини қилиб ёлворади:

— Кўйинг, ужакон, ёмон ният қилмайлик, шу ўтиларни омон-эсон сотиб қайтаётгандан сизга ҳолвами, майизми ташлаб ўтартар. Ҳозир ёч вақом йўк. Бола-чақ ўйлимга мўлтиллаб ўтириди. Зарур бўлса, ўйнингизга бир ортмоқ ўтиб ташлашга ҳам розиман.

Йўлбон эса қотиб турар, ёғигир тошга таъсир қилмагандек, бу гаплар унга асло кор килмасди. Ўтилни химоя истаб, нозирга мўлтиллаб қаради. У бўлса ёч нарса килломайман дегандай бosh иргаб кўиди. Мен бир холоси одам сифатида эшакдан тушиб, ўтрага кирдим.

— Ука, қўйиб юборинг кексани. Бола-чакларди дуо қилиди, — дедим йўлбонни инсифа чакириб. Унинг жахи чиқиб менга ёпиши.

— Нега ўшагингизда тўқим йўк? — деди тўнгиллаб. — Эки ўғирлик-пўғирликим? Шу ахволда ҳали шахарга ҳам киравсимиз? Қози ёки мұфти кўрилса нима бўллади? Мана, айниҳам титилган экан. Узилиб, ўқиши тушсангиз нима киласиз?

«ЎШАНДА ЎН УЧ ЁШДА ЭДИМ...»

Танишув

усларнинг моделларини яратишига жуда кизиқаман. Умуман, бу соҳани ўрганганимдан курсандман. Чунки аёл киши

кечаётганига фақат томоша-бингарига хакиқий баҳони беришлари мумкин, деб ўйлайман.

— Раънохон, гап-сўзларнингиздан англалишича, Сиз хеч қачон киноактриса бўлмадан, деб ўйна-магансиз. Балки авлондингизда санъат билан роллар бордир?

— Йўк. Ҳозирча мен ўзим ёлизизман. Лекин шунда айтишим керакки, мактабда ўқиб юрганимдан етти ийл ракс тўғрагига қатнашганим.

Бу гапдан сўнг амин бўлдимки, санъатга мухаббат Раънохоннинг кониди бўлган. Чунки рагистаги ҳам, модельерликка кизиқини ҳам бе-хиз эмас. Буларнинг барнаси унин кинода яшга оғизларига қардиган. Эхтимол, шунинг учун ҳам ҳар кинога кинодан дилдан фикрлардик.

— Демак, Камара Камоловнинг таклифи сизнинг кинодаги фаолиятингизга асос солибди-да. Узингиз бундан курсандмисиз?

— Нима десам экан. Ҳозирча изроу таъсирларим асосида бир куни шундай ролларни келиб деб юрганим. Бир куни шаклинига кинодан дилдан фикрлардик.

— Тасодифан. Бир куни кучада кетаётсам, нотаниш аёл тўхтатиб: «Кинога тушиниш истамасимиз?» деб сўрабди. Ҳашанди ўн уч ёшда эдим. Шубҳасиз, мен барча болалар студиосини битириб, рассом-модельердикмомни олган. Эштишиб дилдан кинодан дилдан.

— Демак, сиз фаолиятингизни мутлақо бошча соҳада бошлаган экан-сизда?

— Ха, мен либослар бичиши-тиши ишига, айниқса,

гатиши-бичишини билиш њеч қочон зиён кептирганим.

— Унда кинога қандай келиб қолгансиз?

— Тасодифан. Бир куни шаклинига кинодан дилдан тўхтатиб, Тошкентда оғизларига қардиган. Эхтимол, шундай ролларни келиб деб юрганим. Бир куни шаклинига кинодан дилдан тўхтатиб, Тошкентда оғизларига қардиган. Эхтимол, шундай ролларни келиб деб юрганим.

— Мен бу воқеяни дарҳол эзладим. Чунки Камара Камоловнинг «Хамма ёк опок корга бурканганди» деб номланган ўша филми 1997 йили Халқаро Тошкент кинофестивалида на-

мойиш этилиб, Раъно Шодиева «Енг яхши дебот учун» таъсис этилган мукоффот сазовор бўлганди. Раънохон бундан ташкада яна «Тіёда», «Альномиши», «Чимилдик» фильмларида ҳам суратда тушган.

— Демак, Камара Камоловнинг таклифи сизнинг кинодаги фаолиятингизга асос солибди-да. Узингиз бундан курсандмисиз?

— Нима десам экан. Ҳозирча изроу таъсирларим асосида бир куни шаклинига кинодан дилдан тўхтатиб, Тошкентда оғизларига қардиган. Эхтимол, шундай ролларни келиб деб юрганим. Бир куни шаклинига кинодан дилдан тўхтатиб, Тошкентда оғизларига қардиган. Эхтимол, шундай ролларни келиб деб юрганим.

— Тасодифан. Бир куни шаклинига кинодан дилдан тўхтатиб, Тошкентда оғизларига қардиган. Эхтимол, шундай ролларни келиб деб юрганим.

— Бир куни шаклинига кинодан дилдан тўхтатиб, Тошкентда оғизларига қардиган. Эхтимол, шундай ролларни келиб деб юрганим.

— Бир куни шаклинига кинодан дилдан тўхтатиб, Тошкентда оғизларига қардиган. Эхтимол, шундай ролларни келиб деб юрганим.

— Бир куни шаклинига кинодан дилдан тўхтатиб, Тошкентда оғизларига қардиган. Эхтимол, шундай ролларни келиб деб юрганим.

— Бир куни шаклинига кинодан дилдан тўхтатиб, Тошкентда оғизларига қардиган. Эхтимол, шундай ролларни келиб деб юрганим.

— Бир куни шаклинига кинодан дилдан тўхтатиб, Тошкентда оғизларига қардиган. Эхтимол, шундай ролларни келиб деб юрганим.

— Бир куни шаклинига кинодан дилдан тўхтатиб, Тошкентда оғизларига қардиган. Эхтимол, шундай ролларни келиб деб юрганим.

— Бир куни шаклинига кинодан дилдан тўхтатиб, Тошкентда оғизларига қардиган. Эхтимол, шундай ролларни келиб деб юрганим.

— Бир куни шаклинига кинодан дилдан тўхтатиб, Тошкентда оғизларига қардиган. Эхтимол, шундай ролларни келиб деб юрганим.

— Бир куни шаклинига кинодан дилдан тўхтатиб, Тошкентда оғизларига қардиган. Эхтимол, шундай ролларни келиб деб юрганим.

— Бир куни шаклинига кинодан дилдан тўхтатиб, Тошкентда оғизларига қардиган. Эхтимол, шундай ролларни келиб деб юрганим.

— Бир куни шаклинига кинодан дилдан тўхтатиб, Тошкентда оғизларига қардиган. Эхтимол, шундай ролларни келиб деб юрганим.

— Бир куни шаклинига кинодан дилдан тўхтатиб, Тошкентда оғизларига қардиган. Эхтимол, шундай ролларни келиб деб юрганим.

— Бир куни шаклинига кинодан дилдан тўхтатиб, Тошкентда оғизларига қардиган. Эхтимол, шундай ролларни келиб деб юрганим.

— Бир куни шаклинига кинодан дилдан тўхтатиб, Тошкентда оғизларига қардиган. Эхтимол, шундай ролларни келиб деб юрганим.

— Бир куни шаклинига кинодан дилдан тўхтатиб, Тошкентда оғизларига қардиган. Эхтимол, шундай ролларни келиб деб юрганим.

— Бир куни шаклинига кинодан дилдан тўхтатиб, Тошкентда оғизларига қардиган. Эхтимол, шундай ролларни келиб деб юрганим.

— Бир куни шаклинига кинодан дилдан тўхтатиб, Тошкентда оғизларига қардиган. Эхтимол, шундай ролларни келиб деб юрганим.

САКСОН САВАТ ФОЖИАСИ

нинг назари паст экан, деган тавкии лаънатни эшишишми? Мен бийлайман, ерни тагидан бўлусай тоблини келиб касади.

— Кизим! Озроқ сув олиб кел, сутга кўшамиш, бугун сутга бўлусай тоблини келиб касади.

— Бир куни курангана гайтада яхшинига келиб касади. Ҳолишинига келиб касади.

— Бир куни курангана гайтада яхшинига келиб касади. Ҳолишинига келиб касади.

— Бир куни курангана гайтада яхшинига келиб касади. Ҳолишинига келиб касади.

— Бир куни курангана гайтада яхшинига келиб касади. Ҳолишинига келиб касади.

— Бир куни курангана гайтада яхшинига келиб касади. Ҳолишинига келиб касади.

— Бир куни курангана гайтада яхшинига келиб касади. Ҳолишинига келиб касади.

— Бир куни курангана гайтада яхшинига келиб касади. Ҳолишинига келиб касади.

— Бир куни курангана гайтада яхшинига келиб касади. Ҳолишинига келиб касади.

— Бир куни курангана гайтада яхшинига келиб касади. Ҳолишинига келиб касади.

— Бир куни курангана гайтада яхшинига келиб касади. Ҳолишинига келиб касади.

— Бир куни курангана гайтада яхшинига келиб касади. Ҳолишинига келиб касади.

— Бир куни курангана гайтада яхшинига келиб касади. Ҳолишинига келиб касади.

— Бир куни курангана гайтада яхшинига келиб касади. Ҳолишинига келиб касади.

— Бир куни курангана гайтада яхшинига келиб касади. Ҳолишинига келиб касади.

— Бир куни курангана гайтада яхшинига келиб касади. Ҳолишинига келиб касади.

— Бир куни курангана гайтада яхшинига келиб касади. Ҳолишинига келиб касади.

— Бир куни курангана гайтада яхшинига келиб касади. Ҳолишинига келиб касади.

— Бир куни курангана гайтада яхшинига келиб касади. Ҳолишинига келиб касади.

— Бир куни курангана гайтада яхшинига келиб касади. Ҳолишинига келиб касади.

— Бир куни курангана гайтада яхшинига келиб касади. Ҳолишинига келиб касади.

— Бир куни курангана гайтада яхшинига келиб касади. Ҳолишинига келиб касади.